

VED GRAVEN

Så ta da mine hender og før meg frem
inntil jeg salig ender i himlens hjem!
Jeg kan ei gå alene, nei, intet sted.
Hvor du meg fører ene, jeg følger med.

Selv om jeg ei fornemmer din sterke hånd,
min salighet dog fremmer din gode Ånd.
Så ta da mine hender og før meg frem
inntil jeg salig ender i himlens hjem.

Takk for at dere var med oss i dag.

Familien

*Forrettende: Margrete Kvalbein
Organist: Alexey Kurbanov*

 Bertelsen
begravelsesbyrå as
Døgnvakt tlf.: 72 45 25 37 • www.bertelsen-bgr.no

www.inmemory.no Sjømotiv, HØ-27 © inMemory

Helene Oddlaug Leren

f. 11.01.1941 d. 10.06.2017

*Begravelse fra Gullstein kirke
fredag 23. juni 2017*

I KIRKEN

Preludium

Den fyrste song eg høyra fekk,
var mor sin song ved vogga,
dei mjuke ord til hjarta gjekk,
dei kunne gråten stogga.

Dei sulla meg så underleg,
så stilt og mjukt te sova,
dei synte meg ein fager veg
opp frå vår vesle stova.

Den vegen ser eg enno tidt,
når eg fær auga kvila,
der stend ein engel, smiler blidt,
som berre ei kan smila.

Og når eg sliten trøytnar av
i strid mot alt som veilar,
eg høyrer stilt frå mor si grav
den song som all ting heilar.

Den songen er om Jesus Krist,
vår frelsar og forsonar.
Den syng ho no - det veit eg visst
blandt himlens millionar!

Orgelspill
- Eg ser -

Å leva, det er å elska det beste di sjel fekk nå;
å leva, det er i arbeid mot rikare mål å trå.

Å leva, det er i livet å finna det største verd;
å leva, det er å vinna til sanning i all si ferd.

Å leva, det er å leggja all urett og lygn i grav;
å leva, det er som havet å spegla Guds himmel av.

Fager kveldsol smiler over heimen ned,
jord og himmel kviler stilt i heilag fred.

Berre bekken brusar frå det bratte fjell,
høyr, kor sterkt det susar i den stille kveld!

Ingen kveld kan læra bekken fred og ro,
ingi klokke bera honom kvilebod.

Så mitt hjarta stundar, bankande i barm,
til eg eingong blundar i Guds faderarm.

Postludium